

1890-09-05

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

General comment:

Brevet knytter sig til Rohdes brev fra den foregående dag, 4. september 1890, og har sandsynligvis været sendt sammen med dette.

Mentioned people:

Rasmus Christiansen

Anselm Feuerbach

Alice Hannover

Johan Peter Wildenrath

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

D. 5 September:

Kjære Ven!

Jeg maa gjøre Dem en Undskyldning. Jeg har i Dag læst Deres Brev igjennem igjen og ser, at De jo udtaler Dem ligesaa bestemt som jeg kan ønske; men Deres Kones Efterskrift forvirrede mig; "sluttelig sender vi ham dog Pengene" skriver hun og meget lignende. Nu har jeg som sagt læst Brevet igjen og ser, at jeg har gjort Dem Uret; De er af samme Mening som jeg — Min kjære Veninde vil undskylde, at jeg udtaler det Haab, at De dennegang sætter Deres Vilje igjennem.

Derimod synes jeg ingen Grund der er til at genere sig ligeoverfor Bidragyderne. Herregud, de tror dog vel ikke nogen af os har stjaalet Pengene og gjør de blot ikke det, er det jo nok.

[2]

Misforstaa nu ikke mit Brev; jeg forstaaer naturligvis i Virkeligheden godt Deres Optræden ligeover for en gammel Ven, der, da jeg kjendte ham, var dygtig som Kunstner, elskværdig som Menneske.

Mit Raad i denne Sag er imidlertid dette, se lidt mere nøgternt paa Sagen og gaa ikke som min Veninde skriver sluttelig hen og send ham Pengene. Send ham heller ikke Formaninger og Straffeprædikener sligt hjælper ikke ordentlige Mennesker — men sig ham bestemt, at hvis han foretrækker at være fransk og blive boende i Frankrig saa maa han jo have Lov til det — men saa maa han ikke vente nogen Hjælp herhjemme fra[,] næppe nok nogen Interesse — Jeg ved af personlig Erfaring, at der for Øjeblikket herhjemme, naar der tales om de yngre Kræfter, aldrig regnes med W. — .

Vi De imidlertid have Pengene sendt ned[,] send mig saa blot to Ord, og jeg skal bede min

Fader besørge det. — Men som sagt[,] jeg finder
det er forkert — Kommer han engang hjem til
beskedne danske Forhold kan de 500 Kr dog være en
lille Hjælp til at sætte Bo med — Dernede er
det jo saa godt som intet.

[3]

Det skal glæde mig meget at læse Deres Afhandling
om Feuerbach,¹ skjønt men noget Raad kan jeg
jo ikke give Dem i den Anledning da jeg saa godt
som intet kjender til ham. — Jeg søgte paa
min sidste Rejse i Tyskland at faa lidt at
se af ham; saa ogsaa et Par Billeder, men sikkert
ikke af hans betydeligste.

—

Gjør mig ondt at høre at Deres Kone ikke har
det bedre, haaber at De ser lidt for sort;
Christiansen skrev mig til, at han syntes, hun var
kommen til at se bedre ud.

Ja nu nok for i Dag[,] send mig saa et
Par Ord, for at jeg kan vide, hvad det
bliver til.

Venlige Hilsener til Dem begge og god

Bedring

Deres

Johan Rohde

¹ Den færdige afhandling blev trykt i Tilskueren, nov.-dec. 1890.

D. 5 September:

Kjære Ven!

Jeg maa give Dem en Undskyldning. Jeg har
i Dag læst Deres Brev igennem igjen og se,
at De jo indrømter Dem højere beslemt som
jeg kan ønske; men Deres Kones Efterskrift
forvirket mig; »sluttelig sendte vi ham dog Pengene»
skriver hun og meget ligende. Nu har jeg
som sagt læst Deres Brev og se, at jeg har
gjort Dem uret; De er af samme Mening
som jeg - min egen Veninde er undskyldt,
at jeg indrømte det slægt, at De dermed
sætter Dem vilje igennem -

Dermed er der ingen Grund der er til
at gøre sig ligemeget Bidskegydelse.
Hvorved, de tror dog vel ikke at nogen af
os har stjålet Pengene og gjort det uret ikke
du, at det jo nok.

Misforstå nu ikke mit Brev; jeg fortæller naturligvis
i Virkeligheden godt Deres opvædnings ligesom for en
gammel Ven, der, da jeg gik der, var dybt som
Minstus, elskende som Mennesker.

Mit Brev i den Sag er imidlertid det, at
der er noget per. Sagen og jeg ikke som
min Veninde skriver sluttelig her og send ham
Pengen. Send ham heller ikke Takbrevninger
og Skæppeord, men sig til ham ikke ordet. Men
meder - men sig ham bestemt, at hvis han
ligner sig meget, kan sig, Dens og hvis han
forbavdes at var fræk og thin brud i den
Krig saa kan han jo han Lov til det - men
saa kan han ikke vente nogen Hjælp herfra
me for næppe nok nogen Indtækt - Jeg vil af
personlig Erfaring, at de for Gjældens bekymring,
når de taler om de yngre Kærlige, aldrig regner
med W. —.

Vil De imidlertid kan Pengen sendt ned send
mig som det to ord, i det ved min
Fader, siger det. — Men som sagt jeg finder
det for let — Kommer han engang hjem til
hjemmet danske Færdig kan de søge og var en
lille Hjælp til at sætte Bø med — Dens er
det jo så godt som intet.

Da det gælder mig meget at læse den Afhandling
om Teusbræk, siges man noget Rædt kan jeg
se ikke give Dem i den Anledning da jeg saa godt
som intet give de kan. - Jeg sigt for
min sidste Bogen: Typelandet er for lidt at
de af ham; en anden er for Billeder, men intet
ikke af hans betydning.

Giv mig end at hvis er Dem Komme ikke har
det bedre, havde de de er lidt for stort;
Pluribonum skov mig det, at kan siges, men en
kommer det at de bedre ud.

Ja nu er for: Og med mig kan de
for det, for at jeg kan ind, hvad de
min det.

Venlig Hilsener til Dem begge i god
Betragtning

Den
Johann Conrad